

Sygn. akt IV KO 49/16

POSTANOWIENIE

Dnia 28 lipca 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dorota Rysińska

w sprawie **M. C.**

oskarżonej z art. 231 § 1 i art. 270 § 1 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 28 lipca 2016 r.

inicjatywy Sądu Okręgowego w K.

co do przekazania sprawy, sygn. akt IX Ka (...), do rozpoznania innemu sądowi
równorzędnemu

na podstawie art. 37 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:
nie uwzględnić wniosku.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 22 czerwca 2016 r. Sąd Okręgowy w K. Wydział IX Karny Odwoławczy zwrócił się do Sądu Najwyższego w trybie art. 37 k.p.k. z wnioskiem o przekazanie sprawy M. C. innemu sądowi równorzędnemu ze względu na dobro wymiaru sprawiedliwości. Wniosek ten uzasadniono faktem, że oskarżona jest córką E.C., prokuratora w sprawie spoczynku, która była Prokuratorem Prokuratury Okręgowej w K. i uczestniczyła w czynnościach Sądu Okręgowego w K., a ponadto znana jest sędziom tego sądu także na stopie prywatnej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Przepis art. 37 k.p.k. ma charakter wyjątku od zasady, że sprawę rozpoznaje właściwy miejscowo sąd. Oznacza to, że odstępstwo od tej reguły może nastąpić wyjątkowo i tylko warunkowo, gdy ziszczą się nadzwyczajne względy związane z

dobrem wymiaru sprawiedliwości. Za owe ekstraordynaryjne okoliczności uzasadniające przekazanie sprawy, traktuje się tego rodzaju sytuacje, które mogą wywierać wpływ na swobodę orzekania lub stwarzać przekonanie - choćby mylne - o braku warunków do rozpoznania danej sprawy w sposób w pełni obiektywny (tak m.in. Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 4 grudnia 2014 r., III KO 96/14, *LEX nr 1659334*).

W nawiązaniu do powyższego trzeba skonstatować, że w stwierdzonym aktualnie stanie sprawy przedstawiona inicjatywa okazała się niedostatecznie uzasadniona i przez to nie zasługuje ona na uwzględnienie.

Z akt sprawy wynika, że wyznaczeni do rozpoznania apelacji w niniejszej sprawie trzech sędziowie Sądu Okręgowego złożyli wnioski o wyłączenie od rozpoznania sprawy z uwagi na ich kontakty na drodze służbowej oraz prywatnej z matką oskarżonej E.C. (k. 530, k. 533-535). Zarazem, ani treść postanowienia Sądu występującego z inicjatywą, ani akta sprawy nie zawierają żadnych informacji co do hipotetycznych relacji matki oskarżonej z innymi sędziami tego Sądu, w tym choćby co możliwości ich nawiązania i stopnia ich bliskości, skoro chodzi o prokuratora pozostającego w stanie spoczynku od nieznanej (niepodanej) daty. Należy przy tym zaznaczyć, że w toku rozpoznawania niniejszego wniosku ustalono, iż w IX Wydziale Karnym Odwoławczym orzeka 13 sędziów (dane BIP SO w K. na dzień orzekania), z których jedynie troje złożyło wspomniane oświadczenia. Żadne inne okoliczności w sposób jasny nie wskazują, by sprawy M.C. nie mogło rozpoznać 10 pozostałych sędziów. Przy aktualnym braku takich danych wypada zatem stwierdzić, że fakt, iż osobą podsądną jest córka prokuratora, który nie pełni już czynnej służby w sądzie właściwym, sam w sobie nie świadczy o braku warunków do obiektywnego rozpoznania sprawy w tym sądzie, zwłaszcza w sytuacji, gdy sąd ten dysponuje wieloosobową obsadą sędziowską. Nie sposób założyć, by w takiej sytuacji mogło dojść do wzbudzenia w opinii publicznej rozsądnych wątpliwości w omawianym względzie. O ile poszczególnych (innych jeszcze) sędziów istotnie miałyby łączyć z matką oskarżonej kontakty w stopniu wykazanym konkretnie i rzeczywiście mogącym mieć wpływ na ich bezstronność, to jest oczywiste, że wyeliminowaniu tej sytuacji służy prawidłowe stosowanie instytucji uregulowanej w art. 41 § 1 k.p.k.

Wobec powyższego, nie dostrzegając w rozważanej inicjatywie wystarczających przesłanek, pozwalających na odstępstwo od zasadniczej właściwości sądu, Sąd Najwyższy orzekł, jak na wstępie.